ZŠ a MŠ KUBATOVA

ŠKOLNÍ ČASOPIS
KUBÍK

ROZHOVORY NEJEN O PRÁZDNINÁCH
Co dělají učitelé o prázdninách?
ČTĚTE NA STRANĚ 3

NA SKOK V ČÍNĚ
Jak si holky z Carmíny užily soutěž v Číně?
ČTĚTE NA STRANĚ 4

Letní vydání

Vítejte u letního vydání časopisu Kubík. Ke konci roku se u nás konalo hodně akcí a my Vám přinášíme ohlédnutí za těmi nejdůležitějšími. Soutěžili jsme, hráli jsme divadlo, dělali pokusy, sportovali jsme. Zkrátka stále se něco dělo.
Letos odchází na zasloužený odpočinek dvě významné paní učitelky a my jsme s nimi udělali rozhovor.
A protože se ladíme na léto, přinášíme Vám tipy na prázdniny - například kam vyrazit, na co se podívat v kině nebo co si přečíst.

autor článku:
ALENA PECHOVÁ

Tímto číslem se pro letošní školní rok loučíme a za naši redakci přejeme všem krásné prázdniny! Užijte si nejkrásnější období roku :)

Příští rok rádi přivítáme v naší redakci nové nadšené spisovatele.

Rozhovor s paní učitelkou Čížkovou

Paní učitelka Čížková letos odchází do důchodu a my jsme se s ní chtěli ještě rozloučit a popovídat si s ní nejen o učení. Přečtěte si náš rozhovor.

Jak dlouho učíte už na škole?
Od roku 1987 - to je 38 let.

Co vás na učení baví?
Předávání znalostí a zkušeností žákům. Je to pestrá a kreativní činnost.

Jak jste se k učení vůbec dostala?
Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu, protože jsem vždy chtěla učit.

Byla to pro vás ve finále správná volba?
Ano, celý život mě učení baví.

Jaký byl váš první den, kdy jste začala učit?
Nevzpomínám si na první den, ale ze začátku jsem mívala trochu trému.

Máte nějaký takový ten moment, co si prostě budete pamatovat navždy?
Na svoji první třídu, kterou jsem měla jako třídní učitelka.

Zažila jste nějaké vtipné výmluvy a jestli ano, tak jaké a kvůli čemu?
Takových momentů je mnoho.

Měla jste někdy takový ten moment, kdy jste měla někoho fakt dost a nejradši byste ho praštila?
Pravidelně v posledních letech během měsíce únor - březen - to už jsem cítila únavu.

Měla jste někdy na němčinu nějakého studenta, který byl tak tragický, že to až bolelo?
Neměla, vždy se mi podařilo alespoň nějaké znalosti ho naučit.

Zažila jste někdy, že by vám provedli žáci nějaký žertík, například s židlí, čistě pro pobavení?
Žertík nějaký výrazný jsem nezažila.

Učíte němčinu. Máte nějaké oblíbené místo v Rakousku nebo v Německu?
Německo i Rakousko mám stejně ráda, obdivuji Alpy.

A kam nejradši cestujete?
Nejraději cestuji k moři za sluníčkem, láká mě Afrika.

Když jste ještě byla žákyní, na co nejraději vzpomínáte?
Nejraději vzpomínám na skvělý kolektiv kamarádů na ZŠ.

Jaké předměty jste měla nejraději?
Český jazyk, dějepis, tělocvik.

A naopak jaký byl pro vás nejhorší předmět? A proč?
Nejhorší byly matematika, fyzika, chemie - přírodní vědy mě moc nebavily.

Na co se nejvíce těšíte, že budete dělat, až skončíte?
Na to, že budu mít volný čas na své záliby a koníčky.

Měla jste nějakého oblíbeného kolegu nebo kolegyni, se kterou jste se nejvíce bavili ve škole?
Neměla, se všemi jsem vždy vycházela kamarádsky.

Paní učitelce bych chtěl poděkovat za ty roky výuky a ať se vám v životě dále daří.

autor článku:
JAN ČERMÁK
třída 6.C

Rozhovory

Co o sobě prozradila paní učitelka Malechová a paní učitelka Čížková? Obě jsou tu letos naposled a my jim děkujeme za všechny ty roky práce na naší škole. Přečtěte si naše rozhovory.

Letní bucket list

Přinášíme tipy na prázdniny. Vydejte se na roadtrip po střední Evropě nebo cestujte po České republice. A když si budete chtít doma odpočinout, přečtěte si nějakou knihu z našich tipů.

Soutěž časopisů

Letos jsme se potřetí zúčastnili jihočeského krajského kola soutěže školních časopisů.
V jižních Čechách se do soutěže přihlásilo přes 30 časopisů.
Na slavnostním vyhlášení jsme si převzali čestné uznání pro náš časopis Kubík.

Rozhovor s paní učitelkou Malechovou

Paní učitelka Malechová je na naší škole už 27 let a učí dějepis a češtinu na druhém stupni. Díky dlouhé době, kterou tu učí, si myslíme, že je pro naši školu opravdu důležitou osobou. V rozhovoru jsme se podívaly do doby, kdy byla paní učitelka žákyní, popovídaly si o přítomnosti a probraly i plány do budoucna. Její příběh je plný zajímavostí a určitě stojí za to ho poznat.

Je pravda, že jste pokračovala v učení, když už jste mohla jít do důchodu?
Ne, není to pravda, neměla jsem důvod jít předčasně do důchodu, ale právě teď mám legální nárok na to si odpočinout, takže tento školní rok na Kubatovce je můj poslední.

Bude se Vám po práci stýskat?
Určitě ano, protože tu práci mám ráda a celý život mě naplňovala, takže mi určitě chybět bude. Uvidím, jak naplním čas.

Co Vás na učení nejvíce baví?
Radši jsem s dětmi než s dospělými, protože mám pocit, že děti jsou vesměs upřímnější, nemají žádné postranní úmysly a tak mi to vyhovuje. A navíc mě ještě baví, když se mi děti podaří „oblafnout“ a ony se náhodou něco naučí a vidím na nich takový ten „AHA, JO TAK“ moment :)

Učíte raději češtinu nebo dějepis?
Na studium učitelství jsem šla kvůli dějepisu, ale čím víc jsem se naučila češtinu, tím víc mám ráda češtinu, ale teď je to nějak stejně.

Jak dlouho vlastně učíte na základní škole Kubatova?
Od března 1998, takže už to bylo 27 let.

Pamatujete si na svůj první den, kdy jste začala učit? Jaký byl?
Nepamatuji si přesně svůj první den ve výuce, protože jsme už během studia na fakultě chodili často na praxi — ve čtvrtém ročníku souvislá praxe, v pátém i na střední škole, kde jsem učila i dálkaře *(pozn. redakce: „Dálkaři“ jsou studenti dálkového studia, kteří do školy docházejí jen občas, například o víkendech. Často už pracují a dodělávají si maturitu.)*. A tam jsem si prošla trochu křtem ohněm a když jsem potom nastoupila na základní školu, tak už jsem měla s dětmi docela dost zkušeností, takže se nepamatuji, že bych byla z toho nějak extrémně vylekaná.

Co byste poradila novým učitelům, kteří teprve začínají?
Poradila bych jim, aby se snažili učit tak, aby je to bavilo, protože když to baví učitele, tak to snáz zaujme děti.

Na co budete nejvíce vzpomínat ze své učitelské kariéry?
Na některé vydařené třídy, protože s těmi jsme měli spoustu zážitků i mimo školu na výletech a dodnes jsme v kontaktu a je to opravdu příjemná vzpomínka. Vždy bylo spoustu legrace, protože ta škola není jen o vyučovacích hodinách.

Zažila jste někdy moment, že jste si řekla: „To si budu pamatovat navždy.“? Nějakou hlášku?
Těch situací bylo hodně :), ale největší šok jsem zažila, když jsem se loučila s jednou třídou deváťáků. Oni měli pro mě dárek, ale kromě toho měli pro mě kytici (maminka jedné žákyně byla floristka). Byla to kytice, která měla podobu padáku a když jsem otevřela obálku s dárkem, tak tam byl seskok padákem. A to jsem nemohla odmítnout a musela jsem skočit, protože oni se přišli podívat na letiště, jestli to dám, a i když jsem měla malou dušičku, tak jsem to dala.

Jaká byla podle Vás nejvtipnější výmluva, např. když neudělali domácí úkol nebo když přišli pozdě, na co se tedy vymluvili?
Já mám trošku obavy, že moc vtipné nebyly a že moc dneska děti ani nedávají přezdívky učitelům *(Adél:„Dávají “ :))*, takže já vím, že jsem byla „Malina“ dlouhodobě, ale že by si dal někdo práci s tím, že vymyslí nějakou hezkou pohádku, to si nepamatuji.

Máte nějaké další vtipné historky z učitelského života?
Ona ta kantořina zase až tak veselá vždycky nebývá. Hodně legrace se zažije hlavně mimo školu na různých výletech a to by byla sbírka spousty zážitků, např. ze stezek odvahy, ale myslím si, že to vždy není úplně na povídání na veřejnosti :)
A mám jednu! Když jsem učila na vesnické škole, tak se ještě psalo do papírových třídních knih. Nás tam bylo hodně

mladých učitelů a bavili jsme se tím, že jsme posílali žáky s tou třídnicí ze třídy do třídy a připisovali jsme si tam nějaké vtipné poznámky a ty děti chudáci běhaly po chodbách s tou třídnicí a pak to daly paní učitelce a ona se začala hrozně smát a ony nevěděly proč. To byl takový vyrovnaný souboj všichni proti všem :).

Máte ráda historii. Kdo je vaší oblíbenou historickou osobností?
Mám ráda historii a z naší historie mám nejraději Přemysla Otakara II. protože to byla taková motorová myška, ten byl hrozně činorodý. Trošku mu ale nepřeji, jak skončil, ale asi to byla jeho volba.

Kdybyste mohla cestovat v čase, do jaké doby byste se ráda podívala?
Já bych asi nejradši nakoukla do středověku, podívat se, jak Budějovice dřív vypadaly, ale myslím si, že by mi stačila jen krátká chvilka.

Pojďme se vrátit do doby, když jste byla žákyní základní školy. Na co nejradši vzpomínáte?
Nejradši vzpomínám na kamarádky. Všechny jsme bydlely tak nějak na cestě, nikdo nikoho nevozil, rodiče ráno odjeli do práce. Na jednom rohu jsme se setkaly s jednou kamarádkou, na dalším rohu čekala další kamarádka a než jsme přišly do školy, měly jsme toho hodně vyřešeného.
Při zpáteční cestě to bylo naopak. Po škole jsme se setkávaly a to bylo zábavy nejvíce. Ve škole si myslím, že dřív nebyla taková legrace, tam to bylo hlavně o disciplíně, my jsme si to užívaly na těch cestách do školy.

Jaké předměty jste měla ráda?
Na prvním stupni vlastně všechny, chodila jsem do školy ráda a měla jsem tam kamarády a neotravovali mě bráchové. Od šesté třídy jsem teda měla ráda češtinu a dějepis, protože jsme měli přísnou, ale prima paní učitelku, která uměla krásně povídat.

Byl i nějaký předmět který Vás nebavil?
Fyzika... *(Vája:„Jo, to mám stejně!“) *smích** Jednoznačně!

Chodila jste na nějaké kroužky?
Já jsem chodila na pionýra, něco podobného jako v dnešní době skaut. Učili jsme se rozdělávat oheň a zavazovat uzly a to bylo fajn, když tam byli také fajn vedoucí. Na škole jsme měli chvíli třeba ornitologii, ale pak to učitele přestalo bavit. Nebo jsem chvíli chodila na historické tance. Později jsem měla svůj oddíl pionýra.

Teď zamíříme do budoucnosti. Jaké máte plány na důchod a na co se nejvíce těšíte?
Nejvíce se těším na to, že nebudu muset brzy ráno vstávat a potom, že pojedu na dovolenou na jaře nebo na podzim a ne podle toho, jestli jsou zrovna prázdniny. K moři dlouho nejezdíme, protože je tam na nás horko, ale pokud to vyjde na podzim, tak máme zatím v plánu Vietnam.

Máte nějaký vzkaz pro žáky?
Nerada bych, aby zůstaly z dějepisu jen letopočty, které se musí naučit, můžeme z něho získat podrobnosti a poučit se ze svých chyb a když to pochopíme, můžeme se chybám úplně vyhnout.

Na co byste chtěla, abychom nikdy nezapomněli?
Pěkná známka za špatnou práci neudělá nikoho chytřejším. Důležité je, co umíš.

Děkujeme moc paní učitelce za příjemný rozhovor a hlavně za ty roky na naší škole. Přejeme Vám krásnou dovolenou a užijte si zasloužený důchod!

autor článku:
VALENTÝNA PITNEROVÁ
třída 7.A

autor článku:
ADÉLA MATUŠOVÁ
třída 6.C

Jaké jsou učitelské prázdniny?

Často si s kamarády povídáte o svých prázdninách, ale co se na to podívat z jiného pohledu? Z pohledu učitelů. Vymyslel jsem pro ně pár otázek.

Otázky na prázdniny

1. Na jakou věc se nejvíce těšíte, že budete dělat o prázdninách?

2. Kde nejčastěji trávíte prázdniny a co tam děláte?

3. Jaká je jedna aktivita, kterou děláte o prázdninách?

4. Jaké jídlo se vám vybaví, když se řeknou prázdniny a třeba prázdniny u babičky?

5. Připravujete se o prázdninách na školu, nebo to jde stranou?

6. Máte nějaký vzkaz pro žáky na prázdniny?

Na tyto otázky postupně odpovídali tři vyučující. Začneme s panem učitelem Hanzalem.

Pan učitel Hanzal

1. Asi na to, že budu mít volný čas.

2. Nemám žádné místo.

3. Snažím se jezdit na kole, když to jde, a jet aspoň 2x do Alp.

4. Úplně nemám nějaké jídlo, které se mi vybaví.

5. Záleží, jak kdy a jak na co, ale maximálně tak v půlce srpna se na to kouknu, spíš ne.

6. Že je důležité si odpočinout.

Další, kdo nám odpovídal, je paní učitelka Kosová. I ta mi prozradila něco o svých prázdninách.

Paní učitelka Kosová

1. Plavení koní, trhám ovoce, zavařuji.

2. Na chalupě. Pracuji (bílím, suším seno, natírám plot) a taky občas odpočívám :) No a rodina mě občas vytáhne na výlet nebo na dovolenou.

3. Koupání, plavání.

4. Borůvkový koláč.

5. O prázdninách o škole nechci slyšet.

6. Hlavně nesedět doma na zadku! Užívejte si volna, sluníčka, zážitků z táborů, dovolených a pobytů v přírodě. Svůj život žijte, dokud vám zdraví a síla dovolí!

A poslední vyučující je paní učitelka Beránková, která mi taky něco řekla, třeba na co se nejvíce těší.

Paní učitelka Beránková

1. Těším se, že na mě nikdo nebude volat: „Paní učitelko!“ aspoň pár týdnů. A že budu moct místo zvonění vstávat podle ptáků - nebo taky vůbec ne.

2. Kdekoliv, kde není zvonek, tabule a hromada papírů! Nejčastěji ale někde v Česku - máme tu krásná místa.

3. Každé ráno si naplánuji aspoň jeden výlet na nové místo - ať už v Česku, nebo jinde. Mám ráda objevování neznámého.

4. U babičky? Jednoznačně smažený řízek a bramborový salát - i když bylo 30°C ve stínu! A samozřejmě domácí bublanina s ovocem ze zahrady.

5. Snažím se na školu nemyslet... ale ona si mě stejně vždycky najde! V srpnu už mi to nedá a začnu plánovat, vymýšlet a chystat pomůcky.

6. Užívejte prázdniny naplno - spěte dlouho, běhejte bosky, jezte zmrzlinu a klidně si na chvilku zapomeňte na školu. Ale jen na chvilku! :)

Děkuji všem za rozhovory a užívejte si prázdniny! Hezké prázdniny všem! :)

autor článku:
JAN ČERMÁK
třída 6.C

Roadtrip po střední Evropě

foto: Praha

Na začátku je důležité upřesnit, že to nebude extra dopodrobna, ale jenom obecně. Vždy uděláme jenom rychlou zastávkou v tom městě. JSTE READY NA CESTU PO EVROPĚ?
Začněme v naší zemi, v **Česku**. Zde hlavní město, jak mnozí vědí, je Praha, která má zhruba 1,3 milionu obyvatel. Co je zde k vidění? Praha nabízí mnoho možností. Buď se vydejte do Starého Města, části, ve které je většina památek, které Praha nabízí. Naopak Nové Město je novější část Prahy, kde se nachází tzv. „Václavák“, na kterém je plno věcí, např. Národní muzeum. Samozřejmě je toho mnoho. Na Prahu doporučuji Kluky z Prahy a podle jejich tipů si to kdyžtak projít.
Posúvame sa k našim bratom na východě. **Slovensko!** Bratislava má zhruba 475 tisíc obyvatel. Hlavní město Slovenska nabízí mnoho památek, např. Bratislavský hrad nebo také známou stavbu Vyhlídková věž UFO. Je to jedno z nejznámějších míst z celé Bratislavy.
Posouváme se na sever, konkrétně do **Polska.** Hlavním městem Polska je Varšava, ta má 1,86 milionu obyvatel.
Ve Varšavě máme pro fanoušky fotbalu Národní stadion nebo Vědecké centrum Copernicus a dále. Ale za navštívení stojí i Krakow nebo Wrocław a pro odvážnější se také nabízí koncentrační tábor Osvětim, které slouží momentálně jako muzeum.
Posouváme se dále na západ nach Deutschland, tedy do **Německa**! Hlavní město je zde Berlín, ten má 3,78 milionů obyvatel. Doporučuji navštívit známou Braniborskou bránu nebo Alexanderplatz. Ale doporučuji vidět také Mnichov a v něm třeba muzeum BMW. Chybu neuděláte ani u Drážďan a Lipska nebo u Hamburku, který je nádherný, ale velmi nebezpečný.
Jedeme dál na západ

do **Nizozemska.** Hlavní město je tu Amsterdam, ten má 921 tisíc obyvatel. A teď co vidět?
Z mého tipu pro odvážnější OverTheEdge houpačka z mrakodrapu, nebo taky pro fanoušky fotbalu Johan Cruyff Arena. Pro milovníky květin doporučuji jeden z tulipánových parků. Zajímavé je jedno malé městečko u hranic s Belgií Baarle, kde hranice prochází skrz domy a lidé platí dvoje daně.
Přes hranici se přehoupneme do **Belgie,** země vaflí nebo churros. Hlavní město je Brusel, ve kterém se nachází hlavní sídlo Evropské unie.
V Bruselu je toho hodně co vidět, třeba bruselské Atomium nebo taky bruselskou radnici.
A teď do poslední země, do **Rakouska**. K našim sousedům to máme nejblíže. Asi nejbližší velké město k Českým Budějovicím bude Linz, který je velký, ale není hlavním městem.

foto: Amsterdam

Má celkem hezké centrum, ale to je tak asi vše důležité. Pak samozřejmě Salzburg, památka Unesco, město, kde se narodil Mozart. Město pojmenované podle jejich solných dolů, které jsou nádherné. Nakonec samozřejmě Vídeň, hlavní město se zhruba 2 milióny obyvatel. Jedna z věcí, za kterou se jezdí do Vídně, je jejich zoologická zahrada Schönbrunn, kde se nachází pandy. Dále třeba IKONO VIENNA, místo plné takových zajímavých iluzí a barev. Neznamená to, že ve Vídni toho není plno, naopak je, ale já jsem vybral podle mě zajímavé věci.
Takže to by bylo vše z našeho roadtripu a snad nějaké z těchto míst tyhle prázdniny navštívíte ;)

autor článku:
JAN ČERMÁK
třída 6.C

Byli jsme v Číně!

foto: Sbor Carmína v Číně (Carminacb.cz)

Dnes vám přinášíme rozhovor s návštěvníky Číny. Čína se ne úplně ráda dělí o informace o nich samotných s okolním světem. Už v letech před Kristem byla Čína uzavřená země a byla izolovaná od ostatních říší. Nejspíše to bylo kvůli Velké čínské zdi, protože tenkrát přes ni nikoho nepustili a tak si žili své čínské životy v izolaci od ostatní civilizace.
Proto je skvělé, když se najde někdo, kdo by do této země zavítal a něco nám o ní řekl (páč mně se tam nechce). A možná vám Bára Beranová, Bety Chrobáková a Bety Chýňavová z mé třídy zodpoví to, co vás třeba o Číně zajímá. A určitě vám také řeknou, co tam vlastně dělaly kromě toho, že se kochaly čínskou kulturou.
Prozradíme, že se tam vydal pěvecký sbor Carmína, kam chodí více dětí z naší základní školy. Carmína krásně zazpívala i na naší loňské velké oslavě 50 let základní školy.

Jak jste se dostali takovou dálku až do Číny?
Dostali jsme se tam tak, že nám prostě poslali nabídku, jestli bychom se nechtěli zúčastnit soutěže se sborem Carmína, a tak jsme to přijali. A letělo nás pouze 60 ze sboru z celkového počtu 100 lidí (přesně řečeno 59 lidí: 56 + 3 dospělí).
Než jsme tam letěli, tak jsme měli delší zkoušky a nazkoušeli jsme si písničky na soutěž.

Potřebovali jste víza?
Ano a proces trval docela dlouhou dobu z důvodů:
1) Potřebovali jsme ověřené podpisy obou rodičů.
2) Museli jsme vyplnit papíry o letu a potom je poslat do Prahy na prověření a čekalo se cca týden.
Jedna z účastnic výletu nepotřebovala vízum a mohla si tak ušetřit práci díky tomu, že je Slovenka. (Neptejte se, proč Slováci nepotřebují víza, ale my ano. Čím to je, nevíme.)

Jak dlouho vám trvalo dostat se přes bezpečnostní kontrolu na letišti?
Když jsme přiletěli do Číny, tak jsme museli vyplňovat papír s číslem letu a projít přes ověření identity, kontrolu pasů a obličejů. Když jsme letěli tam, tak jsme toho nemuseli vyplňovat tolik, jako když jsme letěli zpátky. Když jsme se vraceli, tak to bylo strašně dlouhé, to jsme čekali třeba 3 hodiny.

Jak dlouho trval let?
Let trval 9 hodin a letěli jsme bez přestupu, protože od podzimu jsou už přímé lety z Prahy do Číny. Pokud bychom měli přestupovat, tak by let trval 2,5 dne.

Co to bylo vůbec za soutěž, na kterou jste letěli?
No, tak byla to soutěž jak taneční, tak i pěvecká. Nejvíc soutěžících bylo z Ruska a z Číny. Z Evropy nás tam moc nebylo. Zpívali jsme asi 7 písniček. Soutěžili jsme hned ten den, co jsem přijeli. Byly tam různé tance, klasiky, sólové zpěvy, hodně tam bylo těch tanců, sbor jsme byli jediný.

Viděli jste třeba průvod s čínským drakem?
Ne, neviděli. Normálně v Číně když jdete po ulici, tak to tam ani nevypadá jako Čína. Vypadá to jak... v Americe, něco takového. Ale když jdete třeba na tržnici, tak tam už to vypadalo čínsky.

Chutnalo vám jejich jídlo?
My jsme hlavně jedli evropské jídlo, ale viděli jsme přípravu čínských knedlíčků.

Jak dlouho jste tam byli a viděli jste jejich kulturu?
Byli jsme tam 5 dní a viděli jsme chrám a Velkou čínskou zeď. Pod Velkou zdí jsme si koupili takové rýžové kloboučky, které se nám pak nevešly do kufru, takže jsme si je museli vzít do letadla.

Co ještě jste si koupili?
Čínskou polévku :) Malinkou Čínskou zeď. Sušené ovoce, sušené mango a to bylo výborné.

Co se vám nejvíc líbilo?
Mně se líbila tržnice, ale naštvalo mě, že nebrali karty. Mě bavilo takové velké vyhlídkové kolo. Mně se líbil zábavní park, i když jsme tam byli jen chvíli. Tam to bylo taky vtipné, že tam jedna holka omdlela a my jsme si sedli na lavičku zády a nevšimli jsme si, že ostatní odešli, tak jsme se málem ztratili. Museli jsme je honem doběhnout.

Jak jste se dorozumívali?
No, oni vůbec neuměli anglicky, jen jedna paní v takovém malém obchůdku. Uměli hodně rusky nebo používali překladač. Náš pan učitel uměl mluvit rusky.

Co zajímavého se vám ještě přihodilo?
Stalo se, že poslední den po cestě nám do autobusu narazilo elektrické auto. My jsme tam kvůli tomu museli docela dlouho čekat a ostatní zatím nakupovali. Zajímavé je, že se ten člověk, který naboural, musí vyfotit s tím, do koho naboural. A samozřejmě volají policii. A jezdí tam hrozně rychle a bláznivě. Na kole, na vozících a všude spousta chodců. Ta doprava je hrozná a všichni pořád troubí.
Všechno je tam velké. Velké ulice a domy. Ty domy byly stejné, hodně stejných domů pohromadě, takový jako Máj :)
A je to tam levné, třeba malý Sprite za 6 Kč, normální cola za 15 Kč.

Zakončíme tím, kvůli čemu jste tam byli. Kolikáté jste vlastně skončili na soutěži?
Vyhráli jsme 2 Grand Prix. (Pro ty, kdo neví, co je to GRAND PRIX, tak buďte v klidu. Já to doteď taky nevěděl. GRAND PRIX je ocenění vyšší, než je první místo, takže hodně dobré. Grand- vyšší, Prix- ocenění: GRAND PRIX = vyšší ocenění). Byl to vlastně takový festival.

Holky prozradily, že je možná se sborem čeká další cesta do cizí země, tak se možná příští rok dozvíme něco třeba o Dubaji? Nechme se překvapit.

autor článku:
PAVEL MIKULÁŠEK
třída 6.B

Kubatovka má talent - FINÁLE

Finále soutěže Kubatovka má talent se konalo ve čtvrtek 28. května. Do finále se dostalo 14 soutěžících a každé vystoupení bylo jiné. Někteří soutěžící zpívali, jiní zase tančili, nebo předváděli sport, který dělají. Například jsme viděli mladého karatistu nebo malé šikovné gymnastky a tanečnice. Také jsme viděli různá hudební vystoupení, třeba baskytaristu nebo bubeníka.

Jak to celé probíhalo?
Čísla byla seřazena podle ročníků a tříd. To znamená, že jako první šly 1. třídy. Nebo to tak alespoň bylo v plánu. Organizačně to bylo trochu náročnější, protože každý potřeboval něco jiného, a proto to bylo promíchané. Třeba gymnastky potřebovaly svůj speciální koberec. Od pátých tříd pak šlo všechno hladce.

Vyhlášení proběhlo v pátek 6. června a konalo se v novém atriu školy. Byla vyhlášena 4 místa. Začalo se od 3. místa (3. místa byla 2), potom 2. místo a nakonec 1. místo. A pokud jste na tom vyhlášení nebyli nebo jste byli nemocní, tak vás asi zajímá, kdo vyhrál. My to tedy vezmeme opačně - pěkně od vítězů, tedy od 1. místa. Vyhrály tanečnice z 5. třídy Barbora Hromádková a Natálie Geregová. Holky odvedly neskutečnou práci. Jejich duo bylo naprosto sehrané. A obě přesně věděly, co mají dělat nebo kde mají být. Nejlepší na jejich vystoupení bylo to, že do svého tance zakomponovaly i netradiční prvky, jako třeba klouzání po novinách.
Na 2. místě se umístila Ella Pantoflíčková. (*Pisatelka tohoto článku je zároveň soutěžící, která se umístila na nádherném 2. místě, a nechce psát sama o sobě. Přidám tedy za sebe jako porotkyni malý komentář. Ella nás zaujala nádherným hlasem i skromným vystupováním. Zpívala bez hudebního doprovodu a zvolila méně známou píseň. Už v castingovém kole mě její píseň úplně dojala. I do finále si vybrala dobře a úžasně nám zazpívala.*)
Na 3. místě se umístila Marianna Kovacs se svým úžasným gymnastickým vystoupením. Její vystoupení uchvátilo všechny přítomné a bylo úžasné vidět, jaké dokáže dělat věci v pouhých 8 letech.
Dále se na 3. místě umístil Vít Valík, který hrál na akordeon. Byla to neobvyklá podívaná. Bylo velmi zajímavé sledovat, jak jednou rukou hraje na čudlíky a druhou na klávesy. A do toho ještě tahá, aby mu akordeon vůbec hrál.
Možná by vás zajímalo i to, co výherci a ostatní soutěžící dostali. Ti nejúspěšnější získali diplom a dárkový poukaz do nákupního centra Igy. Všichni ostatní soutěžící dostali za odměnu čokoládu.

autor článku:
ELLA PANTOFLICKOVA
třída 6.C

Slavnostní setkání úspěšných žáků a žákyň

Naši žáci byli oceněni za úspěchy ve sportovních, uměleckých i vědomostních soutěžích a 28. dubna převzali ceny na radnici v Českých Budějovicích.

Letní bucket list

foto: Turecko

Léto je pro mě to nejlepší období roku! Když skončí škola, znamená to prázdniny, pohodu a hlavně žádné učení. Mám spoustu plánů, co všechno bych chtěl stihnout.
První věc, co musím udělat, je vzít kolo a jet na výlet s kamarády. Chtěli jsme jet na nějakou zábavnou trasu, třeba kolem řeky, kde je to hezké a máme tam spoustu místa na hraní.
Pokud je horko, radím skočit do vody - do pískovny nebo do bazénu. Další super věc je jít s partou na koupaliště. Chceme tam jezdit každý víkend. Vodní skluzavky, skákání do bazénu a to, jak se všichni smějeme a máme spoustu zábavy, to je přesně léto, jak má být. Určitě se taky chystám zkusit něco nového, třeba jízdu na paddleboardu. Všichni o tom mluví, tak si to musím taky vyzkoušet.
Rád taky trávím čas venku, třeba na hřišti nebo na fotbale s kámoši. Grilování na zahradě je taky super. Nejlepší je, když se na zahradě sejde celá rodina a přátelé, uděláme si nějaký burger nebo klobásky a povídáme si až do noci.
Zkuste se třeba naučit na nějaký hudební nástroj, například na kytaru, na klavír. Taky jsem si řekl, že letos zkusím něco nového. Možná se přihlásím na nějaký letní kurz, třeba na malování nebo na nějaký sport, co jsem ještě nikdy nezkusil.
Můžete navštívit nové místo, třeba nějaký hrad, zemi. Třeba podle tipů od Honzíka (viz článek na str. 3).
Léto je prostě čas na dobrodružství, zábavu a hlavně na to být venku a užívat si každou minutu!

autor článku:
VOJTA ŠTEGBAUER
třída 6.C

Kam jet na výlet v České republice?

I když je Česká republika malá země, tak je zde spoustu míst k vidění. Například Český Krumlov, kde jsou grafitové doly, městský zámek nebo Fotoateliér Seidel, kde vám půjčí oblečení ve stylu prvorepublikového období. Navštivte také Kláštery Český Krumlov, kde můžete psát brkem, namíchat si vonnou sůl do koupele nebo převléci se do oblečení jako ve středověku. A nakonec můžete sjíždět Vltavu.
Dále je tu Zlatá koruna a její klášter. Popojedeme dál do husitského města Tábor, kde je Muzeum čokolády, Klokotský klášter na Klokotech nebo husitské podzemí a nakonec Muzeum lega.
Když se pohneme dál z jižních Čech, můžeme navštívit Ostravu, kde je uhelný důl Landek park a Velký svět techniky, kde je jedna budova U6, kde se točilo Už tam budem? V Kroměříži jsou krásné zámecké zahrady. Pak tu máme Olomouc, kde můžete navštívit Horní náměstí, sloup Nejsvětější Trojice, Olomoucký orloj a Dolní náměstí.

foto: Svatý Kopeček

autor článku:
JAN NOVÁK
třída 6.C

Vše, co potřebujete vědět o Minecraft filmu

Minecraft film je tady a je to bomba! Co tedy o něm víme? Hrají zde slavní herci jako Jason Momoa a Jack Black. V českém podání zde dabuje například známý youtuber SirYakary.
K velkému zklamání komunity není tento film animovaný jako trailery na nové updaty.
Na druhou stranu Jack Black od vyhlášení castingu každý den hrál Minecraft, aby se dokázal vcítit do role. Komunita i lidé, kteří nehrají Minecraft, si hned oblíbili hlášku Jacka Blacka, kde říká: ,,I am Steve.“ v překladu ,,Já jsem Steve.“
Teď se vrhneme na příběh. Všem, co děj prozradit nechtějí, bych poradil přestat číst. Minecraft film vypráví příběh nesourodé partičky čtyř podivínů, kteří se potýkají s každodenními problémy, než je tajemný portál vtáhne do Overworldu, do bizarní dimenze složené z kostek nejrůznějších materiálů. Zde se střetnou se Stevem, zručným řemeslníkem, který z kostek dokáže vyrobit doslova cokoli, a vydají se s ním na dobrodružnou výpravu. Aby se ovšem hlavní hrdinové mohli vrátit zpátky domů, musí nejprve naplno pochopit, jak zdejší kostkovaný svět vlastně funguje. Ovládnutí místních zákonitostí jim následně pomůže nejen ochránit tuto říši před nájezdy zlých pigmanů a děsivých zombíků, ale především lépe pochopit sebe sama a uspět tak i ve skutečném světě.
Já osobně si myslím, že tenhle film je velmi zajímavý a originální. Vytknul bych ale tři věci. Za prvé byl docela krátký, mohl by být delší. Za druhé se Minecraftu zas až tak nevěnuje. Čekal bych, že to bude více o Minecraftu. Ano, nechceme, aby to byla ta nekonečněkrát ohrávaná písnička. Prostě jdu do netheru a pak na draka do endu. Za třetí ani producenti nemohou. Lidé se v kinech často chovají jako opice v pavilonu. Jinak skvělý film.

autor článku:
JAKUB KNITTL
třída 6.C

Nejlegendárnější vozidla a vojáci ze Star Wars

Star Wars je asi nejznámější sci-fi. Samozřejmě v legendárních filmech budou i legendární vozidla, základny i vojáci.
Začneme víceúčelovou stíhačkou t-65 a t-75 X-wing. Tuto stíhačku můžeme poznat podle 4 křídel do písmene X)0(, nebo složená do dvou křídel vypadající jako pomlčky -0- poháněná čtyřmi motory a ozbrojená čtyřmi laserovými kanóny napájené motory, samozřejmě vybavená deflektory štítů.

TIE je série lodí (i tanků). TIE je okolo 50 typů. Jeden z nejznámějších je TIE fighter, který má jeden trup, který vypadá jako koule, která má na bocích 2 kanony a 2 motory.
TIE bomber měl trupy 2, jeden s pilotem a druhý s municí. TIE inceptor byl model, který měl za úkol pronásledovat lodě povstalců.

Millenium Falcon, korelianská loď třídy YT-1300F, vypadá jako vidlička, aby mohla převážet kontajnery.

Klonoví vojáci velké armády republiky, jak název křičí, jsou kloni Mandalorianského bojovníka Jango Fetta.

autor článku:
RADIM ŠIMEČEK
třída 6.C

Co číst o prázdninách

O prázdninách je dost volného času, tak proč se do něčeho nezačíst.

1. tip: Země příběhů
Země příběhů je napínavá šestidílná série o dvojčatech jménem Conner a Alex. Alex a Conner jsou na první pohled normální dvojčata, ale skutečnost klame. Jejich otec totiž pocházel ze země příběhů a jejich babička je pohádková kmotřička víla. Alex a Conner to zjistí už v prvním díle, když utečou z domova a odcestují k babičce. Ta však nebyla doma. A tak ji hledali a místo ní našli starou pohádkovou knihu se smaragdovými deskami. Ta začala zářit, když ji vzali do rukou. Potom je kniha do sebe vtáhla a ocitli se v zemi příběhů. Tam si potom našli přátele a babičku. V dalších dílech pokračovalo jejich dobrodružství, avšak každému v jiném světě. Když se zase spojí, začne dobrodružství i jejich dvěma známým. A jak to dopadlo si přečtěte sami.

2. tip: Dračí dcera
Kniha vypráví o dívce jménem Milla. Ta se jednoho dne stane svědkem vraždy a její život se obrátí vzhůru nohama.
Na stromě, na kterém seděla, si totiž tajemný cizinec odložil tašku se čtyřmi dračími vejci. Milla se v tu chvíli stane opatrovnicí posledních čtyř dračích vajec. Existence draků se vévoda Arcosi snaží za každou cenu utajit. Legendy ožívají a čas draků opět nastal. Jak to dopadne a kdo je vlastně Milla, dívka bez rodiny? A přinesou draci slávu a spásu nebo plameny a zkázu? To se dozvíte v této napínavé knize. Pokud by vás zajímalo pokračování, existuje 2. díl jménem Úsvit stínových draků.

3. tip: série Neotvírat: kouše, slizké, saje, žhavé, magické, rezavé, mrňavé, škrábe
Tato série je o kamarádech jménem Nemo, Béda a Otka. Nemovi chodí domů záhadné balíčky a on je vždy otevře. To, že ho otevře, vždy způsobí

záhadnou změnu počasí. Kamarádi se celou sérii snaží zjistit, kdo dětem krade hračky a posílá je Nemovi. Přijdou na to? Dopadnou pachatele? To vše se dozvíte v této napínavé sérii.

autor článku:
ELLA PANTOFLICKOVA
třída 6.C

Moje NEJ komiksy

V tomhle článku budou 2 komiksy, které čtu a moc se mi líbí.

DEMON SLAYER
(Řeknu jen začátek příběhu.)
Tento komiks je anime, existuje i ve formě seriálu nebo filmu, ale my se tu teď budeme bavit jen o komiksové verzi. Příběh je o klukovi, který jednou odešel prodávat do města, domů se měl vrátit až večer, ale jeden starý pán, kterého znal, ho zastavil, že je to večer nebezpečné. Tak u něj přespal a domů se vrátil až druhý den ráno. Bohužel ale našel svoji rodinu mrtvou, jediná jeho sestra byla ještě teplá, takže jediná žila. Vydal se tedy do města, aby jí pomohli, ale uklouzl a spadl. Když přišel zpět ke své sestře, tak už byla vzhůru, ale zaútočila na něj, protože se stala démonem. Naštěstí ho zachránil jeden ze zabijáků démonů. Tandžiró (hlavní hrdina) se však rozhodne svoji sestru bránit a když ten zabiják vidí jeho statečnost a vychytralost, tak ho pošle k jednomu z mistrů a ten ho začne učit, aby se mohl stát „zabijákem démonů“...
|Zabiják démonů 1|

ATELIÉR ŠPIČATÝCH KLOBOUKŮ
(Taky jen začátek.) Tento komiks je o holce, která žije ve světě, kde se můžeš narodit jako kouzelník. Bohužel ona se tak nenarodila, ale dostala knížku s černou magií a nevěděla, co může způsobit. Když to kouzlo použila, tak proměnila svou matku v kámen. Když to viděl jeden z kouzelnických mistrů, tak ji místo vymazání myšlenek chce pomoct a zároveň si myslí, že ho může dovést k černokněžníkům, takzvaným „krempákům“. Takže ji vezme k sobě do ateliéru a začne ji učit kouzlit. Hlavní hrdinka je šťastná, že se učí magii, ale na svoji mamku nemůže přestat myslet...
|Ateliér špičatých klobouků 1|

autor článku:
ADÉLA MATUŠOVÁ
třída 6.C

Na jaké filmy se kouknout v létě

Ahoj, tentokrát vám ukážu, na co se kouknout a kde tyto filmy najít, jelikož se blíží léto a i v létě občas přece taky prší :)
Začneme klasikami: Star Wars, Marvelovky a Harry Potter, to je klasika. Star Wars a Marvelovky najdete na Disney +, Harry Pottera na Maxu. Dílů je fakt hodně, takže na deštivé večery se to docela hodí.
Dále pro starší můžu doporučit Pána prstenů znovu na Maxu. Pán prstenů je skvělé fantasy a i kniha je super.
Pro menší pak třeba 12 úkolů pro Asterixe a nějaké Disneyovky. 12 úkolů pro Asterixe zhlédněte na Youtube a Disneyovky na Disney +. 12 úkolů pro Asterixe je z části založené na pravdě, takže pak můžete zazářit v dějepisu. Disneyovky jsou prostě dobré, takže vždy pobaví.
Poté také Duna I. i Duna II. Oba 2 díly jdou zhlédnout na Maxu. Duna je zajímavé sci-fi.
Pro odvážnější pak Cesta do fantazie, která jde zhlédnout na Netflixu. Je to fakt dobré anime stejně jako na Netflixu také od stejného ilustrátora trochu veselejší Můj soused Totoro. Poté ještě Nekonečný příběh na Prima +. Nekonečný příběh vás fakt vtáhne a má 3 díly, takže koukáni na celé odpoledne a to my máme rádi :)

autor článku:
JAKUB KNITTL
třída 6.C

Divadlo

Pan učitel Hrdina se svým dramatickým kroužkem připravil divadelní představení, které nám letos v květnu zahráli. Hra se jmenovala O třech čarodějnicích. Roztomilé čarodějnice spolu hrály hru o poklad. Jen místo klasických figurek postrkovaly skutečné lidi. Každá si vybrala svého hrdinu, který se měl dostat co nejdříve k pokladu a každý z nich měl jinou silnou stránku. Čarodějnice je na cestu vybavily kouzelným předmětem a sledovaly cestu svých chráněnců za pokladem. Mně se divadlo moc líbilo, bylo zábavné a nikdy nebyla chvilka, kdy bych se nudila. Hodně jsem se taky nasmála, protože styl psaní scénářů pana učitele Hrdiny je skvělý :) Taky v něm hrálo pár mých spolužáků, takže tím to bylo ještě lepší a vtipnější. Hrozně moc všechny obdivuji, protože jim příprava trvala téměř dva roky.

autor článku:
SOFIE BOHÁČOVÁ
třída 8.A

Mediální projekt

Mediální projekt je akce, která se koná každý rok. Při tom se sejde 8. a 4. třída. Společně vytvářejí zajímavé projekty na zadané téma. Zbytek je už jen a pouze na 8. a 4. třídě a na tzv. patronech (učitelích). Každý rok je pestrý. Vždy se liší od toho minulého. Tento rok byly tématem pokusy. Název Věda na Kubatovce byl vzhledem k množství různých pokusů, které se dají udělat rozsáhlým tématem, a tak se žáci opravdu „odvázali“ a předvedli nám spousty úžasných pokusů. Tento rok byl plný originálních nápadů. Ve škole se i snaží o rozvoj kreativity (teda doufám), takže dávají prostor žákům v jejich myšlení. A tak se můžete těšit na téma, které jednou ve 4. nebo 8. třídě dostanete a dáte průchod své fantazii.

autor článku:
PAVEL MIKULÁŠEK
třída 6.B

